

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA DO BENINU

18-20 listopada 2011

Ceremonia pożegnania

(Kotonu, Lotnisko – 20 listopada 2011)

Przemówienie ojca świętego

[\[Video\]](#)

*Panie Prezydencie,
Eminencje i Ekscelencje,
obecni tu Przedstawiciele władz i Drodzy Przyjaciele,*

Moja podróż apostolska na ziemię afrykańską dobiega końca. Jestem wdzięczny Bogu za tych kilka dni spędzonych wśród was w radości i serdeczności. Dziękuję Panu, Panie Prezydencie, za uprzejme słowa i za liczne wysiłki podejmowane, aby mój pobyt był przyjemny. Dziękuję jednocześnie różnym władzom tego kraju i wszystkim wolontariuszom, którzy wielkodusznie przyczynili się do powodzenia tych dni. Nie zapominam o wszystkich mieszkańcach Beninu, którzy przyjęli mnie gorąco i entuzjastycznie. Moja wdzięczność kieruje się także ku członkom Kościoła katolickiego, ku przewodniczącym różnych krajowych i regionalnych konferencji biskupich, którzy tu przybyli i oczywiście, w sposób szczególny, ku biskupom Beninu.

Pragnąłem ponownie odwiedzić kontynent afrykański, dla którego żywię szczególny szacunek i uczucie, jestem bowiem głęboko przekonany, że jest to ziemia nadziei. Mówiłem już zresztą o tym kilkakrotnie. Znajdują się tu prawdziwe wartości, zdolne uczyć świat, które wymagają jedynie rozwoju przy Bożej pomocy i z determinacją Afrykańczyków. Może w tym ogromnie pomóc posynodalna adhortacja apostolska „Africae munus”, otwiera ona bowiem perspektywy duszpasterskie i wzbudzi ciekawe inicjatywy. Powierzam ją ogółowi wiernych afrykańskich, którzy

uważnie ją przestudiują i przełożą na konkretne działania w swym życiu codziennym. Kardynał Gantin – ten wybitny Benińczyk, którego wielkość została uznana do tego stopnia, że to lotnisko nosi jego imię – uczestniczył wraz ze mną w wielu Synodach i potrafił wnieść do nich istotny i cenny wkład. Niech wam towarzyszy we wcielaniu w życie tego dokumentu!

Podczas tej wizyty mogłem spotkać się z różnymi warstwami społeczeństwa benińskiego i członkami Kościoła. Te liczne spotkania, tak różnorodnej natury, świadczą o możliwości zgodnego współistnienia w łonie narodu oraz między Kościołem a państwem. Dobra wola i wzajemny szacunek nie tylko pomagają dialogowi, ale mają zasadnicze znaczenie dla budowania jedności między osobami, grupami etnicznymi i narodami. Słowo „braterstwo” widnieje zresztą jako pierwsze wśród trzech słów w waszej dewizie narodowej. Życie razem jako bracia, mimo uzasadnionych różnic, nie jest utopią. Dlaczego kraj afrykański nie miałby wskazać reszcie świata drogi, jaką należy przebyć, aby żyć w prawdziwym braterstwie w sprawiedliwości, opierając się na wielkości rodziny i pracy? Oby Afrykańczycy mogli żyć pojednani w pokoju i sprawiedliwości! Oto życzenie, jakie składam z ufnością i nadzieją, zanim opuszczę Benin i kontynent afrykański.

Panie Prezydencie, jeszcze raz wyrażam Panu szczerze podziękowania, którymi obejmuję wszystkich Pana współobywateli, biskupów benińskich i wszystkich wiernych Pańskiego kraju. Pragnę także zachęcić cały kontynent, aby coraz bardziej był solą ziemi i światłem świata. Niech Bóg za wstawiennictwem Matki Bożej Afrykańskiej błogosławi wam wszystkim! [w języku fon]:
ACÈ MAWU TON NI KON DO BENIN TO O BI JI (Niech Bóg błogosławi Benin!)

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana